

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/163/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201679
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8220201679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, vo veci starostlivosti súdu o V. O., nar. X.X.XXXX, bytom O. XX, K. a maloletú A. O., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XX, K., zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., detí rodičov, matky: M. O., nar. X.X.XXXX, bytom O. XX, K., právne zastúpená: JUDr. Dušan Antol, advokát, so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice a otca: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, právne zastúpený: JUDr. Matúš Hrib, advokát, so sídlom Na Hradbách 5, 085 01 Bardejov, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 1P/120/2020 - 211 zo dňa 07.10.2021, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie, okrem výrokov o dlžnom výživnom pre V. O., nar. X.X.XXXX a pre maloletú A. O., nar. XX.X.XXXX.

II. Mení rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o dlžnom výživnom tak, že:
Otec je povinný zaplatiť V. O., nar. X.X.XXXX, dlžné výživné za obdobie od 1.7.2021 do 31.5.2022 vo výške 550,- eur, v lehote do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.
Otec je povinný zaplatiť dlžné výživné pre maloletú A. O., nar. XX.X.XXXX, vo výške 550,- eur k rukám matky maloletej, v lehote do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Účastníkom nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) na základe návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti (V. O. je už v súčasnosti plnoletý), súdu doručeného dňa 28.09.2020, rozsudkom zo dňa 07.10.2021 rozhodol tak, že zmenil rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 4P/19/2020-37 zo dňa 18.05.2020 v jeho výrokoch o výživnom pre maloletých V. O., nar. XX.XX.XXXX a A. O., nar. XX.XX.XXXX tak, že zvýšil výživné zo strany otca pre mal. V. zo sumy 200,- eur na sumu 250,- eur mesačne a pre mal. A. zo sumy 150,- eur na sumu 200,- eur mesačne od 01.07.2021 do budúca s tým, že bežné výživné je splatné k rukám matky maloletých vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Otcovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť dlžné výživné pre mal. V. vo výške 200,- eur a pre mal. A. rovnako vo výške 200,- eur v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z.z.) a v odôvodnení rozhodnutia rozsiahlo citoval všetky podania účastníkov, ako aj priebeh jednotlivých pojednávaní, čo s poukazom na ust. § 220 ods. 2 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok - CSP) nebolo potrebné, keďže postačujúce bolo zhrnutie skutkových tvrdení účastníkov (odôvodnenie rozsudku od bodu 30 a nasl.). Súd prvej inštancie konštatoval, že matka navrhla zvýšenie výživného zo

strany otca pre mal. V. zo sumy 200,- eur na sumu 550,- eur mesačne a pre mal. A. zo sumy 150,- eur na sumu 450,- eur mesačne od 01.09.2020 do budúca. Svoj návrh odôvodnila tým, že jej manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/19/2020, ktorým bolo aj určené výživné zo strany otca pre maloleté deti a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2020. Poukázala na to, že došlo k zmene pomerov v jej neprospech, a to začatia školskej dochádzky detí. Matka taktiež uviedla, že podľa jej vedomostí je príjem otca toho času 3.500,- eur mesačne s tým, že jej výdavky sú diametrálne vyššie ako boli zohľadnené pri rozvodovom konaní. Uviedla, že jej osobné pomery sa zmenili v tom, že došlo k zvýšeniu nákladov na jej zdravotnú starostlivosť z dôvodu pravidelných návštev lekára v E., čo predstavuje cca 70,- eur štvrťročne. Konštatovala, že nie je prípustná taká disproporcionalita, keď rodič s nadštandardnými nákladmi na svoj život bude hradieť dieťaťu len výživné v takej výške, aby boli zabezpečené jeho základné bežné výdavky.

3. Otec v rámci vyjadrenia k návrhu matky uviedol, že o výživnom bolo rozhodnuté len nedávno, v máji r. 2020, pričom matka žiada skoro trojnásobné výživné podľa jeho názoru z dôvodu, že jej poslal návrh na vysporiadanie BSM a matka takýmto spôsobom na neho tlačí. Podľa jeho názoru nedošlo k žiadnej zmene pomerov. Poukázal na to, že po zistení, že manželka má milenca, sa odsťahoval z bytu, ktorý nechal plne zariadený deťom, pričom doposiaľ platí hypotéku, ktorú zobrali na tento byt. Uviedol taktiež, že počas pandémie bola jeho práca v zahraničí ohrozená, nemohol dosahovať štandardný príjem a na jeho strane taktiež vznikli výdavky, ktoré v minulosti nemal, a to zariadenie si bývania v domácnosti svojej matky kam sa odsťahoval a taktiež príspevok matke na vedenie domácnosti. Uviedol, že argumentáciu ohľadom jeho životnej úrovne matka používa účelovo. Nikdy by nesúhlasil s tým, aby žil lepšie ako jeho deti a nemá problém s tým, aby mu boli zverené deti do jeho osobnej starostlivosti a matka bola zaviazaná na platenie výživného podľa jej možností. Uviedol, že aj nad rámec výživného platí synovi školné vo výške 25,- eur mesačne, obom deťom poisťky po 18,- eur, resp. 19,- eur mesačne, taktiež prispieva na vreckové, na kredit na mobil a posieľa deťom aj finančné prostriedky na Vianoce, resp. pri príležitosti ich narodenín, menín, pričom synovi poslal na narodeniny iba sumu 25,- eur, keďže zistil, že praktizuje stávkové hry. Ďalej uviedol, že obaja rodičia sa majú podieľať na výchove a výžive detí, a nemôže iba on hradieť všetky výdavky podľa ľubovôle matky. Navrhol preto, aby odvolací súd návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu zamietol.

4. Matka uviedla, že jej výdavky na domácnosť predstavujú sumu 968,- eur mesačne a má ešte ďalšie ročné výdavky vo výške 262,- eur mesačne. Náklady pre V. predstavujú podľa jej vyjadrenia sumu 428,- eur mesačne a pre A. 422,- eur mesačne a tiež uviedla, aké mala jednorazové výdavky na deti (V. 280 eur v súvislosti s tenisom, A. 140 eur v súvislosti s jazdením na koni).

5. Kolízny opatrovník na základe šetrenia pomerov zistil, že na strane rodičov, ako aj detí, nedošlo k výraznej zmene pomerov a keďže od posledného rozhodnutia ubehla krátka doba cca 6 mesiacov a pomery na strane rodičov a na strane maloletých sa nezmenili, ponechal rozhodnutie o zvýšení na úvahe súdu (podanie zo dňa 06.11.2020).

V rámci pojednávania konaného dňa 07.10.2021 kolízny opatrovník uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a pokiaľ by malo dôjsť k zvýšeniu výživného, tak navrhuje výživné u V. zvýšiť na sumu 250,- eur a u A. na sumu 180,- eur mesačne, keďže pomery detí sa nezmenili tak, aby bolo nutné zvyšovať výživné na navrhovanú sumu.

6. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia ďalej konštatoval, že hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opätovne rozhodnúť, je zmena pomerov. Je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejšie prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne, okolnosťami na strane povinného prípadne oprávneného alebo objektívne, vývojom životných nákladov. V prejednávanej veci bola medzi rodičmi spornou skutočnosť, či došlo k zmene pomerov na strane maloletých, spornou ostala tiež výška výdavkov maloletých, aj rodičov a výška výživného, z čoho vyplýval nesúhlas otca so zvýšením výživného pre nepreukázanú zmenu pomerov.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom nedošlo k takej závažnej zmene pomerov na strane maloletých, či ich rodičov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia súdu vo výške výživného na sumu navrhnutú matkou. Zároveň poukázal na to, že návrh na zmenu súdneho rozhodnutia tiež neslúži na reparáciu pôvodného

súdneho rozhodnutia (odvolací súd poznamenáva, že v rámci rozvodového konania, kedy bolo určené aj výživné na deti, sa účastníci vzdali práva podať odvolanie proti vyhlásenému rozsudku). Súd prvej inštancie konštatoval, že pomery detí, čo do ich veku a toho istého stupňa školy sa nezmenili, rovnako sa nezmenili ani príjmy rodičov a taktiež v podstate ani ich výdavky, okrem navýšenia výdavkov na bývanie na strane oboch rodičov, preto nemôže byť návrh matky, ako taký, dôvodný. Okolnosťou, ktorú možno považovať za zmenu pomerov, je navýšenie mesačných výdavkov súvisiacich so záľubami a koníčkami detí u V. z dôvodu, že začal chodiť na tenis (186,- eur mesačne) a u mal. A. navýšené výdavky na základe chovu králikov a jazdenia na koni. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na to, že výdavky uvádzané matkou na domácnosť a maloletých sú neprimerane vysoké, pričom takéto výdavky na základe svojich príjmov ani nemôže pokryť a pokiaľ uvádza, že tieto výdavky uhradza aj prostredníctvom starých rodičov, nie je namieste, aby sa pri konštatovaní nezmenených pomerov, na uvedom podieľal aj otec, a to prostredníctvom výživného. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že otec sa podieľa aj nad rámec výživného na nákladoch detí a pokiaľ otec prispieva na potreby detí, resp. poistné, tak matka vracia tieto peniaze späť otcovi, je to potrebné považovať za absurdné s poukazom na to, že pokiaľ otec dobrovoľne uhradza určité náklady, tak by to mala matka akceptovať, pretože je to v záujme detí. Súd prvej inštancie teda nezistil zmenu pomerov, ktorá by existovala na strane rodičov detí, resp. detí samotných. Na druhej strane však konštatoval všeobecne známy fakt, ktorý spočíva v tom, že vo všeobecnosti došlo k nárastu životných nákladov v podstate vo všetkých oblastiach, a preto s poukazom na ust. § 78 ods. 3 zákona o rodine, zvýšil výživné na každé z detí po 50,- eur mesačne, počnúc od 01.07.2021 do budúca, pričom prihliadol na skutočnosť, že otec prispieva maloletým aj nad rámec bežného výživného, o deti sa zaujíma, ale rovnako zohľadnil aj osobnú starostlivosť matky o deti. Taktiež uložil otcovi uhradiť z titulu zvýšenia výživného dlžné výživné, ktoré ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie predstavovalo, 200,- eur na každé z detí. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Poukázala na to, že ona plní svoje úlohy predovšetkým tým, že sa o deti stará, zabezpečuje im bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotnú starostlivosť, školské potreby, náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, prepravou detí na záujmovú činnosť, ako aj primeranými nákladmi na mobilné telefóny. Uviedla, že otec má vysoký finančný príjem a mal by sa podieľať na vyššej životnej úrovni svojich detí a deti sa zase majú právo podieľať na výhodách vyššej životnej úrovne otca. Konštatovala, že aj keď podala návrh na zvýšenie výživného iba po 4 mesiacoch od právoplatnosti rozvodového rozsudku, podľa jej názoru došlo k jednoznačnej zmene pomerov ako na strane otca, tak aj na strane matky a aj samotných detí. Uviedla, že jej príjem je cca 700,- eur a po úhrade výdavkov jej nezostane žiadna finančná hotovosť, pričom iba vďaka finančnej pomoci zo strany jej rodičov sa môžu deti podieľať na výhodách vyššej životnej úrovne otca, čo by mal jednoznačne zabezpečovať on a nie starí rodičia. Matka taktiež uviedla, že nie je pravdivé konštatovanie súdu o tom, že vracaním peňazí, ktoré otec posielam, pripravuje deti o finančné prostriedky, nakoľko ona má zato, že polovicu poistného platí matka a polovicu otec. Ďalej uviedla, že keďže Slovenská republika je súčasťou Európskej únie, tak určenie výživného by sa malo uberať pri príjme otca 2.300,- eur inými a hlavne vyššími obdobnými formami výpočtu výživného pre maloleté deti, a to pre V. 550,- eur a pre A. 450,- eur mesačne tak, ako to uvádza vo svojom návrhu. Vzhľadom na uvedené preto navrhla, aby Krajský súd v Prešove rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1P/120/2020 zmení tak, že zvýši výživné pre V. zo sumy 250,- eur na sumu 550,- eur a pre mal. A. zo sumy 200,- eur na sumu 450,- eur mesačne od 01.09.2020 a zároveň uloží otcovi povinnosť zaplatiť dlžné výživné pre V. vo výške 4.700,- eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a pre mal. A. dlžné výživné vo výške 4.000,- eur taktiež v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

9. Voči rozsudku podal odvolanie aj otec z dôvodu, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávnych a neúplných skutkových zistení a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že aj keď sa súd prvej inštancie predbežne vyjadril, že neexistuje dôvod pre zvýšenie výživného, bez podstatnej zmeny okolností rozhodol o zvýšení výživného až o viac ako 20 %. Vo veci vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie, zistil pomery strán, podrobne zdôvodnil príjmovú situáciu otca a dospel k záveru, že jeho príjmy sa nezvýšili, pričom zistil iba to, že k zmene došlo vo vzťahu ku koníčkam a záľubám detí (syn začal s tenisom a dcéra s koňmi a domácim zvieratom). K nákladom na koníčky detí poukázal otec na to, že matka tieto náklady ani nezdokladovala. Samotné zvýšenie výživného súd zdôvodnil rastom životných nákladov, bez konkrétnych relevantných dôkazov, čo považuje otec za nedostatočné zdôvodnenie, preto je rozhodnutie nepreskúmateľné. Otec poukázal aj na skutočnosť, že kolízny

opatrovník navrhol zvýšenie výživného pre mal. A. len o 30,- eur a súd prvej inštancie zvýšil výživné až o 50,- eur. Otec uviedol, že rast životných nákladov sa môže pohybovať na úrovni 2 - 3 %, preto navrhol zvýšenie výživného spolu o sumu 40,- eur, po 20,- eur pre každé z detí, čo predstavuje viac ako 11 %, čo nepochybné pokrýva nárast nákladov, nakoľko im chce prispievať aj na koničky. S navrhovaným zvýšením výživného súhlasí od 01.09.2021 a nie od 01.07.2021, čo súd prvej inštancie taktiež relevantne nezdôvodnil. Na základe uvedeného teda navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že výživné pre V. zvýši zo sumy 200,- eur na 220,- eur a pre mal. A. zo sumy 150,- eur na sumu 170,- eur, počnúc od 01.09.2021 do budúca.

10. Matka k odvolaniu otca uviedla, že toto považuje za irelevantné, nepreskúmateľné a zmätočné. V celom rozsahu trvá na svojom odvolaní a žiada, aby odvolací súd odvolanie otca v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) za použitia ust. § 2 CMP (zákon č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok - CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok - CSP), oprávneným subjektom proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli ako aj na jeho webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 16.05.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, aj keď došlo čiastočne k nesprávnemu právnomu posúdeniu prejednávanej veci.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci a vyvodil z neho tomu prislúchajúce skutkové závery. Správne konštatoval, že príjmové pomery otca, ani matky sa nezmenili. V konaní nebolo preukázané tvrdenie matky, že otec má mať údajný príjem 3.500,- eur mesačne, keďže zo mzdového listu za rok 2020 vyplýva, že jeho priemerný zárobok predstavoval sumu 2.137,- eur, vrátane cestovných náhrad. Rovnako matka, pokiaľ nebola práceneschopná, dosahovala príjem vždy nad 700,- eur mesačne. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že ani na strane detí nedošlo k zásadnej zmene pomerov a jedinou zmenou boli náklady na koničky detí, čo nepovažoval za zmenu pomerov na ktorú by mal prihliadať. Odvolací súd je však toho názoru, že túto skutočnosť je potrebné považovať za zmenu pomerov, na základe ktorej bolo potrebné výživné zo strany otca primerane zvýšiť. Je potrebné v tejto súvislosti poukázať aj na to, že takáto záujmová činnosť, resp. koničky, prispieva k zdravému vývinu detí a naplňa ich potreby, pričom aj keď matka podrobne nezdokladovala náklady na koničky vo vzťahu k dcére, je nepochybné, že s každou takouto záujmovou činnosťou súvisia náklady a je ich potrebné vynaložiť. Odvolací súd konštatuje, že pri určení výživného na deti sú základným kritériom odôvodnené adekvátne potreby detí a na druhej strane sú to samozrejme príjmové schopnosti a možnosti rodičov. Nie je teda možné striktné sa pridržovať určitých mechanizmov výpočtu, ktoré sú dokonca používané v iných štátoch a na takomto základe, bez ďalšieho, určiť výšku výživného. Základným kritériom pre rozhodnutie o jednotlivých zložkách rodičovských práv a povinností je predovšetkým záujem dieťaťa. Právo na výživné je osobným právom každého dieťaťa. Dieťa má zo zákona právo na výživu. Dieťaťu je v zmysle zákona priznané právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. K príjmovým možnostiam a schopnostiam otca odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne vychádzal z príjmu otca tak, ako ho zdokladoval a ktorý bol v tomto konaní aj preukázaný a nevychádzal teda z nepodloženého tvrdenia matky. Správne taktiež zohľadnil skutočnosť, že otec doposiaľ uhradza splátku hypotéky na byt, v ktorom býva matka s deťmi a taktiež prispieva aj nad rámec výživného na potreby detí (vreckové, kredit na mobil, poisťné, peňažné sumy pri príležitosti sviatkov). Na druhej strane matka uviedla náklady, ktoré neboli v konaní preukázané, a ktoré sa skutočne javia ako neprimerané. Jedná sa napr. o náklady na oblečenie, obuv a kozmetiku, každý mesiac po 100,- eur, čo predstavuje 1.200,- eur ročne na každé z detí, ako aj ďalšie položky, ktoré neboli zdokladované a ktorých výška sa javí tiež ako neprimerane vysoká, napr. odborné knihy pre syna V. každý mesiac 50,- eur, čo by predstavovalo až 600,- eur ročne.

14. Súd prvej inštancie taktiež správne vychádzal zo záveru, že od rozhodnutia súdu v rozvodovom konaní, t. j. 18.05.2020 do rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto veci dňa 07.10.2021, uplynula doba

cca 1,5 roka a za uvedené obdobie došlo nepochybne k nárastu bežných životných nákladov vo všetkých oblastiach, teda počnúc potravinami, hygienickými potrebami, ošatením, pohonnými hmotami atď. a vzhľadom na dikciu ust. § 78 ods. 3 zákona o rodine prihladal aj na vývoj životných nákladov.

15. Otec detí sa vyjadril, že súhlasí so zvýšením výživného na sumu o 20,- eur mesačne u každého z detí, keďže mal za to, že na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne konštatoval, že na strane detí nedošlo k výraznej zmene pomerov. Namietal však, že súd podrobne nešpecifikoval nárast životných nákladov a taktiež neozrejmil, prečo zvýšil výživné od 01.07.2021 (otec navrhol zvýšenie výživného až od 01.09.2021). Ohľadom týchto námietok odvolací súd poukazuje na to, že náklady na záujmovú činnosť, resp. koníčky detí, je potrebné považovať, ako už konštatoval, za zmenu pomerov, ktorá je v záujme detí, pričom má za to, že na týchto nákladoch sa má samozrejme podieľať aj otec detí. Zároveň je všeobecne známe, že aj za obdobie od 18.05.2020 do 07.10.2021 došlo k nárastu životných nákladov, o čom svedčí zvyšovanie minimálnej mzdy, životného minima, resp. ďalších, štátom určených dávok pri ktorých je zohľadnená ich zákonná valorizácia, resp. zákonné zvýšenie a súd prvej inštancie taktiež správne rozhodol o zvýšení výživného od 01.07.2021, keďže k tomuto dátumu je viazané zvyšovanie životného minima a keďže rozhodoval v tejto veci začiatkom októbra r. 2021 vedel hodnoverne posúdiť zvýšenie výživného cca 3 mesiace spätne, pričom matka navrhla zvýšenie výživného už od 01.09.2020, čo ale v konaní nebolo preukázané, preto odvolací súd aj ohľadom týchto záverov, považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd považuje zvýšenie výživného o 50,- eur mesačne u každého z detí, z dôvodu zmeny pomerov na ich strane súvisiacu so zvýšenými nákladmi na ich záujmovú činnosť, ako aj z dôvodu rastu základných životných nákladov, za primerané a dostatočné a zároveň zodpovedajúce možnostiam a schopnostiam otca prispievať na ich výživu a taktiež zodpovedajúce odôvodneným potrebám detí. Za daného stavu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správny skutkový zisteniam aj keď vec čiastočne nesprávne právne posúdil, keď nezohľadnil vyššie uvedenú zmenu pomerov, prejednávaniu veci rozhodol vecne správne. Preto odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnutý rozsudok, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

17. Odvolací súd vzhľadom na to, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie už uplynul ďalší časový úsek, zároveň zmenil na základe ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o dlžnom výživnom tak, že otcovi uložil povinnosť zaplatiť V. O., ktorý medzičasom dosiahol plnoletosť, dlžné výživné za obdobie od 01.07.2021 do 31.05.2022 vo výške 550,- eur a rovnako mal. A. O. k rukám matky dlžné výživné za obdobie od 01.07.2021 do 31.05.2022 vo výške 550,- eur, v lehote do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 2 CSP rozhodol o trovách prvoinstančného, aj odvolacieho konania na základe § 52 CMP tak, že účastníkom nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže nezistil žiadne iné zákonné dôvody pre ich priznanie.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).